

«Ο π. Νίκος μου ζήτησε να μοιραστώ μαζί σας σήμερα τι είναι για μένα μια ζωή αφιερωμένη στο Θεό μέσα στο σημερινό κόσμο.

Δεν είναι πολύ εύκολο να εξωτερικεύσω αυτό που εσωτερικά με ξεπερνά. Όταν κάποιος απαντήσει στο κάλεσμα του Θεού, όταν πει κανείς το ναι, τότε μας οδηγεί εκεί που ποτέ δεν είχαμε φανταστεί ότι θα ζήσουμε. Ένα παράδειγμα για αυτό που σας λέω είναι η παρουσία μου ανάμεσα σας.

Θα μπορούσαμε να πούμε πολλά σήμερα για την αφιερωμένη ζωή, για την κρίση που περνάει η Εκκλησία παγκοσμίως, αλλά κυρίως στην Ευρώπη, την έλλειψη της αφιερωμένης ζωής, με τι δυσκολία ένας νέος, μια νέα, απαντά στο κάλεσμα του Θεού, για την ηλικία των μοναχών.

Και όμως η αφιερωμένη ζωή είναι ένας πλούτος, όχι μόνο για την εκκλησία, αλλά και για την κοινωνία, είναι μια προτεραιότητα για την κοινωνία.

Και αυτό γιατί, στο κέντρο της αφιερωμένης ζωής υπάρχει η εμπειρία της συνάντησης του ανθρώπου με το Θεό. Όλοι οι Ιδρυτές των ταγμάτων όπως για μας ο Άγιος Βικέντιος και η Αγ Λουίζα, ήταν αυτή η συνάντηση με το Χριστό στην προσωπική τους ζωή, που τους κατέλαβε και έγινε το κέντρο και ο σκοπός της ζωής τους.

Για μένα η αφιερωμένη ζωή στο Θεό, είναι πριν από όλα μια μεγάλη ανθρώπινη περιπέτεια.

Είναι το να ζήσεις εσωτερικά μια εμπειρία αγάπης, αγάπης του Χριστού, μιας τόσο μεγάλης αγάπης που είναι αδύνατο να μην τη μοιραστείς. Είναι τέτοια και τόσο μεγάλη η αγάπη, που σε βάζει σε κίνηση, που σε σπρώχνει να ξεκινήσεις να γίνεις δημιουργικός, τολμηρός, εφευρέτης, για να απαντήσεις στις ανάγκες της κοινωνίας, στις πνευματικές και υλικές ανάγκες, και για μένα Αδελφή του Ελέους, στις ανάγκες των αδύναμων, των φτωχών, των ηλικιωμένων. Ανάμεσα σε αυτούς τους ανθρώπους συνάντησα και εγώ το Χριστό.

«ότι κάνατε σε ένα από αυτούς σε μένα το κάνατε»

Ανακάλυψα στο δρόμο της ζωής μου το Χριστό, ο οποίος έγινε ο καλύτερος μου φίλος, ο οδηγός μου, ο σύντροφος στη ζωή. Με προσκάλεσε να βαδίζω μαζί του, να αναλαμβάνω κινδύνους με απίστευτη εμπιστοσύνη και ελευθερία, και αυτό προς μεγάλη μου έκπληξη.

Ήρθε να με συναντήσει εκεί που δεν το περίμενα, τη στιγμή που σπούδαζα νοσηλεύτρια, που δεν περνούσε καν από το μυαλό μου. Δεν προέρχομαι από οικογένεια που είναι πολύ κοντά στην εκκλησία. Αλλά ο Κύριος με περίμενε σε μια στροφή της ζωής μου.

Η Αφιερωμένη Ζωή, είναι μια περιπέτεια που την ζούμε σε κοινότητα, δεν μπορούμε να είμαστε μόνες. Τον ακολουθούμε μαζί. Στην κοινότητα δεν επιλέξαμε με ποιες θα ζήσουμε, η κάθε μια από εμάς προέρχεται από διαφορετικούς κόσμους π.χ στην κοινότητα μας στη Σύρο, είμαστε 7 αδελφές από 5 διαφορετικά κράτη. Παρ' όλες όμως τις διαφορές μας, στην καθημερινότητα, μέρα με τη μέρα, προσπαθούμε να δίνουμε μαρτυρία με τη ζωή μας, την υπηρεσία μας, την προσφορά μας, την προσευχή μας, τις σχέσεις μας με τους ανθρώπους. Με όλο μας το είναι ψάχνουμε να κάνουμε παρούσα την αγάπη του Θεού, και για μας τις Αδελφές του Ελέους, σύμφωνα με τα χαρίσματα των Ιδρυτών μας, το κάνουμε με ταπεινότητα, απλότητα, και αγάπη.

Συχνά μου κάνουν την ερώτηση, τι είναι αυτό που στο σημερινό κόσμο μπορεί να σπρώξει μια νέα, ένα νέο, να αφιερώσει τη ζωή του στο Θεό, τι μπορεί να σπρώξει ένα νέο να πάρει μια τέτοια απόφαση, όταν στον σημερινό κόσμο όλα πάνε από την αντίθετη κατεύθυνση;

Η πρώτη μου απάντηση είναι να πω δεν ξέρω! Το μυστήριο είναι τόσο μεγάλο και δύσκολο που μου είναι αδύνατο να εξηγήσω αυτό που με έσπρωξε να τολμήσω αυτό τα άλμα. Είναι μέρα με τη μέρα, στην καθημερινότητα της ζωής, που μου δίνεται να ανακαλύπτω το μεγαλείο του μυστηρίου του Χριστού. Ο Κύριος με κάλεσε να τον ακολουθήσω και είπα «ναι», αλλά αυτό το «ναι» είναι ένα «ναι» που πρέπει να το επαναλαμβάνω κάθε πρωί, γιατί η πιστότητα είναι ένα δώρο του Θεού που πρέπει να φροντίζεις.

Η πρόκληση για μας τους νέους που επιλέγουμε να αφιερώσουμε τη ζωή μας στον Χριστό, είναι να καταλάβουμε ότι επιλέγοντας αυτή τη ζωή δεν γινόμαστε διαφορετικοί, είμαστε και εμείς βαπτισμένοι, μοιραζόμαστε τις ίδιες αναφορές, τις ίδιες ανησυχίες, τις ίδιες στενοχώριες με όλους τους ανθρώπους. Είμαστε ίδιοι και βαθειά ενωμένοι στον κόσμο του σήμερα, σίγουρα κοντά στο Θεό, ιδιαιτέρως όμως κοντά στον άνθρωπο του σήμερα.

Η επιλογή αυτής της ζωής είναι προσφορά που δίνει ζωή, που ανοίγει ορίζοντες ώστε να ζεις διαφορετικά, ούτε καλύτερα ούτε χειρότερα, αλλά απλά και ριζικά διαφορετικά.

Η ζωή μας με την προσευχή, με την επιλογή της αγαμίας, το μοίρασμα από κοινού με τον όρκο πτωχείας, τη συνεργασία μας, το διάλογο, τη διαθεσιμότητα που εκφράζεται με τον όρκο υπακοής, μας επιτρέπουν να είμαστε ελεύθερες για να υπηρετούμε τους πιο μικρούς από τα αδέρφια μας.

Στο σημερινό κόσμο, η αφιερωμένη ζωή, είναι μια καρδιά που κτυπά, είναι μια απάντηση στην απαισιοδοξία των χριστιανών και κυρίως αυτών που είναι μακριά από την Εκκλησία .

Σαν αφιερωμένη, αισθάνομαι άτομο έτοιμο να ξεπεράσει τα σύνορα. Κι αυτό γιατί είμαι σίγουρη ότι εκεί είναι το μέλλον της Εκκλησίας. Να πας στην περιφέρεια, είναι επείγον να συναντήσεις αυτούς που είναι μόνοι, που είναι στο περιθώριο της κοινωνίας μας, αυτούς που η ζωή κακοποίησε, να βοηθήσεις αυτούς που αισθάνονται ότι η κοινωνία τους έχει απορρίψει, όσους υφίστανται διακρίσεις.

Το να επιλέξεις την αφιερωμένη ζωή είναι να δώσεις την καρδιά σου στο Θεό. Είναι να έρθεις πιο κοντά στους ανθρώπους, να γίνεις παθιασμένος με τον κόσμο, το Θεό, την Εκκλησία.

Τελειώνοντας θα αναφέρω αυτό που ο Πάπας Φραγκίσκος είπε για την αφιερωμένη ζωή.:

«Η αφιερωμένη ζωή είναι εδώ για να δείξει στον σημερινό κόσμο ότι ο Θεός είναι ικανός να γεμίζει την καρδιά και να κάνει ευτυχισμένο ένα άνθρωπο χωρίς να φάχνει την ευτυχία του άλλου.»